

Heffing loonbelasting ter zake van vergoeding aan buitenlandse club niet in strijd met art. 49 EG

Hof Den Haag, 08/00056, 1 december 2008, MK II

Belastingjaar/tijdvak 2002

Trefwoorden betaaldvoetbalorganisatie, dienst, naheffing

- Artikel 49, Artikel 50, EG-Verdrag
- Wet LB 1964

Samenvatting

Belanghebbende is een betaaldvoetbalorganisatie die op basis van een overeenkomst een vriendschappelijke wedstrijd heeft gespeeld tegen voetballers van een club uit Groot-Brittannië. De inspecteur heeft loonbelasting nageheven over de door belanghebbende betaalde vergoeding voor de door de buitenlandse club verleende dienst. Rechtbank Den Haag ([NTFR 2008/267](#)) heeft geoordeeld dat sprake was van strijd met art. 49 EG.

Het hof acht de naheffing echter niet in strijd met art. 49 EG. Het hof is van oordeel dat de verplichting belasting bij de bron in te houden vennootschappen zoals belanghebbende er niet van hoeft te weerhouden een overeenkomst als hier aan de orde aan te gaan met buitenlandse gezelschappen. De buitenlandse club kan de nageheven loonbelasting verrekenen met de van hem geheven winstbelasting in zijn land van vestiging.

Belanghebbende heeft ook niet aannemelijk gemaakt dat de buitenlandse club wordt gediscrimineerd. Volgens het hof zullen eventuele extra kosten en administratieve lasten voor de buitenlandse partij geen wezenlijke barrière vormen. Mocht toch sprake zijn van een verboden beperking van het vrij verrichten van diensten, dan is het hof, mede gelet op de parlementaire wetsgeschiedenis, van oordeel dat sprake is van een objectieve rechtvaardiging. De inspecteur heeft de loonbelasting terecht nageheven, aldus het hof.

(Hoger beroep gegrond.)

Commentaar (Molenaar)

Met deze uitspraak herziet Hof Den Haag de uitspraak van Rechtbank Den Haag van 27 december 2007, [NTFR 2008/267](#). Anders dan de rechtbank meent het hof dat de heffing van loonbelasting bij de organisator van de vriendschappelijke voetbalwedstrijd wel in overeenstemming is met de vrijheidsbeginselen van het EG-recht (art. 49 en 50 EG-Verdrag). De vraag is echter wie van beide gelijk heeft. Het zal nodig zijn om dit in cassatie voor te leggen aan de Hoge Raad. En die zal naar mijn mening prejudiciële vragen moeten stellen aan het Hof van Justitie EG (verder: HvJ EG) in Luxemburg, want in deze zaak moet een vraag worden beantwoord, die open bleef staan in de zaak FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH, HvJ EG 3 oktober 2006, zaak C-290/04, [NTFR 2006/1486](#) (hierna: Scorpio), namelijk of de organisator van een optreden wel kan worden aangesproken voor de bronheffing van een buitenlandse sporter (of artiest) óf dat de Belastingdienst die buitenlandse sporter (of artiest) zelf de verschuldigde belasting moet laten betalen.

Vreemd genoeg kijkt Hof Den Haag af van de uitspraak van het HvJ EG in de Scorpio-zaak. Hof Den Haag vindt in r.o. 6.12 dat de Nederlandse heffing van buitenlandse gezelschappen in 2002 niet een door art. 49 van het EG-verdrag verboden beperking van het vrij verrichten van diensten vormde, terwijl het HvJ EG in r.o. 34 juist vond dat de Duitse bronheffing van buitenlandse gezelschappen wel een verboden beperking was. En de Duitse en Nederlandse wetgeving zijn op het punt van de bronheffing gelijk, want

zelfstandige binnenlandse sporters en artiesten kunnen zich wel aan die globale bronheffing onttrekken en zelf op maat inkomstenbelasting voldoen. In Nederland bestaan daarvoor de VAR-WUO en VAR-DGA en de inhoudingsplichtigenverklaring (IPV), voor Duitse zelfstandige artiesten en sporters bestaat in eigen land überhaupt geen bronheffing. Dat scheelt de organisatoren van optredens administratief gedoe en het risico van latere naheffingen, terwijl het ook voor de artiesten of sporters zelf eenvoudiger en veiliger is. De belastingheffing van artiesten en sporters uit eigen land zorgt dus voor minder rompslomp en risico dan van buitenlanders en dat is ongelijke behandeling.

Opvallend is dat geen anoniementarief en brutering is toegepast in deze zaak en dat geen boete is opgelegd; de naheffing bedroeg slechts 20% van de gage. Kennelijk vond de Eenheid Betaalde Sport van de Belastingdienst de wettelijke (straf)regels ook te gortig. Al was de naheffing zelfs nog te hoog als naar de tarieven de IB wordt gekeken, want met deze ene wedstrijd in Nederland bleven de Engelse voetballers voor het jaar 2002 binnen de eerste belastingschijf van 2,95% (en vallen zij niet onder de premies volksverzekeringen).

En daarbij komt dat deze naheffing zeer waarschijnlijk niet tot belastingverrekening in Engeland zal hebben geleid.

Voor optredens in Nederland lijkt het voorgaande nog maar van weinig belang, want per 1 januari 2007 is de LB-heffing afgeschaft voor sporters en artiesten uit landen, waarmee Nederland een belastingverdrag heeft, én voor binnenlandse sporters. De kwestie speelt nog wel voor optredens van vóór 2007, waar de individuele belangen overigens nog wel aanzienlijk kunnen zijn.

Voor optredens in andere EU-landen, zoals van Nederlandse artiesten en sporters, is de kwestie nog zeer actueel; zie ook mijn *Opinie* van 24 december 2008, [NTR 2008/2473](#). Als de bronheffing zou komen te vervallen voor artiesten en sporters uit EU-landen, zorgt dit voor lastenvermindering voor zowel de lokale organisator als voor die artiesten en sporters. De laatsten zullen dan weliswaar rechtstreeks worden aangesproken, met een aangifte loonbelasting of inkomstenbelasting van het bronland, maar kunnen daarmee op maat afrekenen en hebben ook gelijk de juiste informatie voor de belastingverrekening in hun woonland. En als zij de aangifte niet zouden invullen en terugsturen of zouden betalen, kan de belastingautoriteit van het bronland aan de belastingautoriteit van het woonland vragen om bijstand om de belastingschuld te innen. Daarvoor biedt EU-richtlijn 2001/44/EG van 15 juni 2001 en de daaropvolgende regelingen, naast afspraken in belastingverdragen, voldoende mogelijkheden.

Deze kwestie is ook van belang omdat de Europese Commissie inmiddels enkele EU-landen heeft aangesproken om hun belastingwetgeving van buitenlandse artiesten en sporters aan te passen, namelijk Zweden (24 juli 2007, [NTR 2007/1363](#)), België (28 februari 2008, [NTR 2008/480](#)), Duitsland (30 maart 2007, [NTR 2007/589](#)) en Spanje (16 oktober 2008, [NTR 2008/2058](#)).